

– одержувати від голови комісії інформацію про хід проведення розслідування.

Члени ж комісії, у свою чергу, мають право одержувати письмові та усні пояснення роботодавця, посадових осіб та інших працівників підприємства, а також опитувати потерпілого та свідків нещасного випадку.

Як уже відзначалося (див. табл. 1) комісія має протягом трьох днів після проведення всіх необхідних для розслідування процедур скласти акти за формою Н-5 (Акт про розслідування нещасного випадку), формою Н-1 (Акт про нещасний випадок, пов'язаний з виробництвом) або за формою Н-1В, якщо нещасний випадок, що стався, визнано комісією не пов'язаним із виробництвом.

Далі комісія подає ці акти на затвердження керівнику підприємства, на якому стався нещасний випадок. У разі відмови керівника в підписанні таких актів посадова особа органу Держнаглядохоронпраці має право видати обов'язковий для виконання роботодавцем припис за формою Н-9 (додаток 8 до Порядку розслідування та обліку) щодо проведення розслідування (повторного розслідування) нещасного випадку. Аналогічні дії мають здійснюватися і в разі, якщо потерпілий не згоден з результатами проведеного розслідування. Наприклад, якщо він вважає, що нещасний випадок, який стався з ним, все-таки пов'язаний із виробництвом.

Однак строк проведення розслідування в деяких випадках може бути продовжено до одного місяця (з обов'язковим погодженням з органами Держнаглядохоронпраці). Такий строк може бути встановлено за потреби для розслідування нещасних випадків, що сталися на транспорті з водіями, машиністами, пілотами (екіпажем) транспортних засобів (автомобілів, поїздів, літаків, морських та річкових суден тощо) під час перебування їх у рейсі. Розслідуються такі випадки з обов'язковим використанням матеріалів розслідування катастроф, аварій та подій на транспорті. Ці матеріали складаються відповідними органами і в десятиденний строк після проведення розслідування передаються на підприємство, працівник якого є потерпілим.

У такому порядку, наприклад, проводитиметься розслідування ДТП, учасником якого став службовий автомобіль підприємства.

Ступінь втрати працездатності встановлює медико-соціальна експертиза (МСЕК). Саме до неї вдається за потреби потерпілий працівник.

Для проведення об'єктивної оцінки ситуації, що склалася, та уникнення помилок при призначенні страхових виплат у роботі МСЕК може брати участь і представник Фонду, а також інших соціальних фондів.

Коли ж виникає така необхідність? Її визначає лікарсько-консультаційна комісія (ЛКК) лікувально-профілактичного закладу після проведення клінічних досліджень, у разі якщо:

- такі дослідження підтверджують стійкий чи необоротний характер захворювання;
- хворого було звільнено від роботи протягом чотирьох місяців від дня тимчасової втрати працездатності або протягом п'яти місяців у зв'язку з тим самим захворюванням за останні дванадцять календарних місяців.

При виконанні однієї з таких умов ЛКК медустанови видає потерпілому направлення за формою 88-у, затвердженою Мінохоронздор'я.

Хто оплачує працівнику період тимчасової непрацездатності?

Як зрозуміло, працівник, потерпілий у результаті нещасного випадку, стає на деякий час непрацездатним. Відповідно до п. 4 ст. 34 Закону № 1105 перші п'ять днів такої тимчасової непрацездатності оплачує власник чи уповноважений ним орган за рахунок коштів підприємства. Оплата решти днів непрацездатності провадиться за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання.

Таким чином, з усіх виплат, пов'язаних із нещасним випадком на виробництві, оплата перших п'яти днів непрацездатності є єдиною виплатою, здійснюваною за рахунок коштів підприємства. Решта виплат провадиться тільки за рахунок коштів Фонду. Їх перелік наведено у ст. 21 і ст. 28 Закону № 1105. Оскільки вони підприємства не стосуються,